

N. K. den 7 Jan 1854

192

Tia Denmarks Stifts Klægmodige Clypeff. 72.

Af kontrels præster os kyrkoherde os
klægmodige os høgwallard blz Salomoer
Antuan med anledning af den. konf. der gæde
sigst. Jævne ut færdader Reniss, forståndigd at
nig forklare & fær Religions værdier os Religions
konsejre. Sicut eximiarum inga hvilec omot
den blefodt framhælle ut den af Konge og Det
Hedstæcket til Kepp. han est greske afslæbet, med
Kou. konf. commercierade os Denmark konuale
dende Præsval, i det nig gæstbenægt aefor
brodd. In Villasjarur hæmmarkos Pastorat, fæs
og hæmedest oðni helejewa affiswa folgæde
utlataude:

Åm, han den ikke formultz visket en
velat finna Guds Andes ontfægtende verhg
nrigaa ut meuni Nejlycitat ja piatag legev
att den ikke skulle upphäftat konförmal derom,
derua vis getjen, beliflaa allh uton i hægheten
af gna konstruktionew. Kyrkhal dehrik den, som
drifval af Guds Ande ja blart framsta nke for
balloneus os helgesens Gud, att kryfle, mæfle
lyfna, tyffna det der sine ikke det andlega Gud
som emst bættes vhaude ryter: Du åwen Saman
ritaw os hafer djevuleee. Gy Guds ande will
genow fra iden & hjertats forballing och
ffæltend frølning lew evinnerlig hjs. Hælgfæw
os fæligheten aa os den iden, fæ hvar reale
foranle den Christbragaclefæa. Men detta tal
ike verdedar som ejt gillar sicut mina dem
hæika son naga ot andamål, varer hvad som hælt
pær hælfuad affæa. Solon os aycurus lyde.

for lagförfalingen; gamla förmögligh, prisvärde
Alexander och Cesars leende för erofningar. Förmög-
tig prisvärde. Haydn och Mozart lefde före
Mozart allts förmögligh prisvärde. Garrick och
Salma lefde för Theater, afrew förmögligh pris-
värde; Claude Léveig sa hattanee Christee, hvarförd
lefwa de? Den del, de Salma Clemenskjöld arbeta
förbättring af Clemenskjöldspaleat i Stockholm. Galie-
skaper! Sa dommen verlden och sittigh. Denne dore
Kalan den dena Hawkster - Karmare Galinegareller
hva durnat frädenamn Och Nådelseja Menusik
hur emot den andeliga upptankta på det fulte
nat Skall hva djenfert ad. Hla præde kæretzus.
Bonden Beelzebub, huru myrhed mera Skola de
sa Salma facit hul folke. Det lorde Galenada vana
ett fasauks förfolk turfa den varo Guds Andes verle-
de andeliga noncesea hirke; Gielkesjana hopp-
marke afre, uppato men underlecia Jon, viga-
kered med vanhuglets ogo om ej eller med fiendlig
uppmärksamhet foljt delfarorice fraz. Detz
borgar et auju sig Competeat att den bedöme, ville
dock gesas Gudz deli Guo tægörer, oef i sin modhus
vad den de konfriade Christee arad in för verlden
sa litet ad descomdonie for en sann Christee bety-
der, infallet ej mindre med andeling af klog-
vändande Andelige, sommers befällning, end och den
befaste palavamben tui pris, Simon, Tongenom pris
Annes brågna bearbetade frøt mig from den for-
kaste andeliga mörkra tui alministone auftrag
gryning af Guds underlejas giv.

Vil. Förklaring vanda der före uppstapae
nedanvände alle annalkringen, hvilka knno
befallningsområdet till Stockholms Rapproval

imchäller, rörande Religionsvärder, ors Religions-
värde serne uti julkalendjars förfäulning. Men ej

12 Uppgiften är att göra det att kyrkan sed
tallt varit i särskilt i kyrkan, att
prästerna röfva i kyrkan förlorat.

13 Hafsså detta olyck förd häfndas-
kejens af Camino, hafsså sig till
kortt offluk tillata, att de placera
sig fram i kyrkan invid prästeklostret
hvarje onom, objekt detta nuvar fortla-
ger prästerna röfva.

14 Hafsså präster skapet att icke hafva
med esti kompliga föreställningar ord
atgående detta offluk af syrt, genom
hvilket urakta tidsfik församlingar
blottstådd för å frabjuka af konfes-
sion urtagande till olyktbringande
prämerica, hvarfia accfors farfta
exempel fram kontakten Regnum salutis
förfamning uti Konungen der vaderfolk
nus dorow glesche framtagit tillad.

Hvad nu vid konungen förla Annämningsprecepten
röande del uppifse, präster röfva förlagande skränet,
så fia undertecknad geminala, att uagob ejd af den art,
som ordet konung i språkbruket utmärker, det gräsliga
skrik, hvilket förfäldja plagon af hvingar en Marte-
reid uolint. e. g. uti Inquisitioen Tortur kannas
eller vid en Cruso da se, hvarf ike iki. Jekka, järvi,
kyrka; men val hörst merundell, dole ike läbar all-
mant, men deer mindre högsta & gredandet; Detta que-
dande eller jämnade värlat, intga lehval des
hvilka vanlig egi placera sig; sonden af kyrkan, att
präster röfva tiderackatgeud hörer; Och förf medelbar,
höfjig ochs af minne nu röfva hörer, a ter konunga, och
an dymde ges förfisad att min, röfso hörer, ocelltadz

quidcuodec uss jumranda i kyrkan. Detta quidcuodec men
mar ej de quidcuode tertiila. Sina jummer de næste gaw
yaden, som den af sin vilje & han gifte, den syndace som ang-
plat i uder sista synderst tunga bôda af brinna uti Guds
vredes fortanacelle old, hanuacelle nle sitt muntersta attde,
som ikke tron, han an reds domed. Bladet själ de bârs föd
intill doden; han han ej sala, ej beja, ej specka, ej noga,
ej grata utan kausfjers. Mo flaco gifva frun noga. Oar
beconcuade. Gie, han sitt que foal under föbamnefjers
och fördomfjers begtungastrykning fra broft och fane-
rete. Blad hanuas ej annat än att han dör, ej krenice ce
reti den fraga jordishha lyddan i fjärda det vörax gelega
holvetes qualeu, almen de blott förmakewaro af de
fördomsab grina. Idingslab den fannit bollfardij, till
dessa vörax och faras. Alla det beklaunda hjeritali. Es
denus bestaffelset an dels föregifuer. Skänkel. Detta
han ej bestrodd tecjorda och han auger of uncele eftre
sylden, ty monske David sagde hle. Neq. Jz vifter for
mill hjerlat orostana. Det malle val ikes förmakab en
bollfardij själ, att af den sone straffaa verlden förgåd,
fa drifte fram; Hans fotspå, som i sin vaktidag
offrade leond ur silekam med starkt repros faras
tau hennom som fräga kunde i frun dödec, fannit hade
fett på Petrus. Ja att han grot bikkertiga och hader sagt
at Petrus: folj. Oe mej, eje vist ike siger Domensur-
skare. Lilla ikes; kyrkan. Den prefaret ej. Och alla
man salleds fitta för att syna af syreal, som att vifa
predikation ett ogo som intet siger, ett anspalte som
intet talau, En alhorare som intet häinner. Den wird
ordets af honacelle of Accusus verfirningar fan man,
intet häinner, alminstone ike late cas det fragester
gied af ladda häinner. Allas far vidca Comedies
skratta med que gäls, vidca Opera applaudera, vid
en tragedie syfla, mere uti Guds hal gifve hänslo,
leefli of Guds Ande arae, Det skulle man ike sei, det
en Offskule. O Tempora! O mores! O meliora!

gående med
en vinkel
dare, som ang
nemt kunde
understa att den
var borteförd
eller ej noga,
en nagra var
bäntes
söft och fann
sig i en mässor
vad ej lediga
varo ej de
lärde, till
vertat, s. s.
anet. Detta
mölje ej kvar
jag rester för
kunskaps e
villan förfogd,
ia hölls degar
och lärar
jämt hade
och hade sagt
er Domini
ej. Detta
var att visa
felte form
. Clem wird
och han may
svagaste
komodier
ändra, vid
fri hänsyn
icke fö, att
relevra!

Blod nu indkommer den 2da aumark
urjöpnhetens, innegällande att de bl a ejed' huf
vindfekeligen förs af Clemence, hirka, ticitia, sij
det offish hirka, att de placo sij fruw i Kyrkan
invit predikofolcar, hwan genom ejgedet seffro mera
fontager prefrael rist, fa' obfveras deruid att det vitt
signat, att aumarkarens mening wore der, att queenmo
ne o' uppsifte stället lagaplatz, juel i ändamal att fora
det predikofolcet ejgedet. Om aumarkarens mening är
dena, fa' da Aumarkarens ännu flyktig queenmo be
visch för detta menades. Wal intraffas det att de
vaktet fandeler vid Mattoxet och be geende place nu sij
langt pacie i Kyrkan, sij som vid dylika tidsfälle i alla
kyrkos vaultar, Clem Jakobius sju lyckelien detta sit en
ett av s affrindeligt hos Maria Magdalena från hirka
i va' ned regande bid har framna. Hvor var nog Stenala's
att bræga sig fram anda hirka sialfaet föllesa sou ate f a
Maria der. Sj gora erl. heimur efter hirka und i sin instur
vetande att det i henni s ha gæte, sialfaet. Di ke der förd
sagt, att Maria senge ha sver vittna intaga erf forvara
he dorrummet, se ju ledan de fina aur anda ifran den
Maria hirka isti Tempel o' vad fös sig ejcf
töchande föd ate gau i ke war ja sju Andra Manniskon
Ma' gau falla sig till Maria Elegyakal bidden o' yttre
li kva' möjeligen a' frealgaice, att najora ej den. Vände fö
det ne fliset att fraga: Du ord Saal bladet propheteras?
Men hjeppa upp gif läuwti aumarkarens ändra hirka
komlig gründad. Finu; Kyrkan invit predikofolcar
taja de äldre queenmo sions af lastplate eulejt brcket
afseu i andra Kyrkan. Den äldre Queenmo ändra hirka
leker ja l' allra. Det lättrunda hjertat lie gona merare
donci. Den placo sij orlef' vaulteja p' haleferas
laugt bort i sonderso f Kyrkan. Dekefini forsl' orlef'
hafred ja bebjörde ristte vdm rapporten med
Kyrkan Clem vallej hela att uttafras hag o' haga Rad
geas, sij som ejgedet skräme rebrica vistadlar gied
lihona ike Verlo maniskon, s' harisewell bilspdu

utan allmäst den själ som är Guds enda ord, erfant uti
Judas orgen den valländeliga förfäckelse af de förnu-
fas quale osvilt beväpnning den af sig eljas förfäckelse
af de saliges best faint nog guds hjelpe gifva Brahma hänsyn
sef. Endast deni åt kompletet Domus. Icke ja jeha
ri secar verles menistjän, hvarav till Gud bedöma och
domma. Han domes straxt osvallt vist. Starkt hela han
har med dubbelt hat. Den endast han delar under före id
Örnmed fad han den ömnad fad uttan af sven derfor
att den ängersfulla föreläst reser lare Brahma den obot-
farliga Välvärmeunikaas gamete, Oliudandt illa.
Hvarav fäste det heter, rymwo stårance nine fatta
ett vunder hämmade af den älvetes vältjärdigheten
som är det kottfthari seen ja illa sig tia armen de inne-
halla den föreläsefus, att ike han erfa sold fives
bolls förfäning osf sin förs frälsning, nadvärigheten
hvaraf han utas Guds oörsäktael osf hämmad af en
annan den han alrig fullkomlig, han underlydes,
det förläts honom att den bedröfades föreläst angest-
rop gifva fad at Guds ord och vifket al annan, Clerc
refor han, ur kyrkan om konfessio nob de bæckle utbruta
rytande i full hjerter, Ollas ego; fler jag ticiiseller ead
rorefore, ticiitcfewynt præsterie. Dundero

Den Inde annarkunigspueter iniebaa Kla-
gongal emoh præfessorat, på grund deraf, att ike
med lämpliga förfällningar osl, åt gärden, ifråga-
vaaude afflicka affgitto, genom vabal slaluket
hvaraf, förfällungen pastas å freutlyra vörlefmed
urartante hia olycksbringande förmärke, hvarja
are förd exemplar hvilka förauled lagar underfökh-
ningas uti konteksta Rapporterles förfälling uti
Norge. Klargå länder Rapporteraa tciisvan, att inom
Jukkasjärvi förfälling ha swa icke de ändelege vör-
fenes tagit fadav rikting som kolanne färme-
rice af konteksta art. Om delfja hallade olycks-
bringande färmerice, må teli bildade af riktejk

3

Perfamkete
l de fördre-
Löfmaiken
ia Kästloz
hefa jha
döna or
tess hata
erfora et
derfora
n den abo-
det alla.
nefatta
dig hata
n de iure-
het fric
nand heta
nudafan
erbyda;
augst-
xer, derfor
tke utbryta
selfr eccet
irde
ebar kla-
ott ike
ifroga-
cuket
el ferned
t, hvarja
derfah-
n lung uti
au, attinom
deliger rörl
d fvarme
ecolyks-
sck lejks

be gregor em dem, lihval upplysningars ved haanau-
nab, oll de hadde aldrig uti Rontto leemis mera eue i
Juhkasjaret uppstall uthur undeleja Renslos oll
koncessio, om deef hadde i fördrittan inverkace, af
sittend ande fall danal oll syred af Guds Ande.
Däffulle iker valgeling mott hållad om förfra-
vade valdfamkete emol Raftow uti Sjueksfora
nrigas etc harow oll iker om de andeliga rörel-
sene fråga vid rällegaagca förcwca. Hlogmodet
mägal he fwa haf h sin del uti orfaken till det, för
hallaude hvarigenom Rontto leemisborre ja förgell
sig. Saxon Biskop Juel präster. Detta heymas madork
niget tillika mirelum ad andee väckte. Agost.
Paali brefe iifa oll de benadade egen erfaseehet in-
tygas ati hys modet ollew andeliga gafwra fräftra
ja länge den benadader iker ldt. Kanna sig förs
och till dypa fynda fönderfja a frica sedan lämnad
heymodello för sig iker uttan vilnes bort. Min döde
fro hadde iker uppvaet, blifit hä oll buid frubek tui
fors fröle valdfamkete, ande hjeftgorande Raftow
a freew uti des eubelonts fric, hadi ikerde väcked
vit i deradugeld blifit misledd af hiffad aede at
gandar i somma andee som haue förfatrat, uttan
motverkaw af Ordet öf tjuener. Delle uppladebora
der fow ike tiefkin fröde andeliga rörelserne Deau
delige rörelserne innom Juhkasjaret förfandling ar
intenti suad närvanae stile furliga. Planmas
genom lämpyja förfällningas oll algander bishop
vade ike. Käntij ike ette bor med grun af jar
malidb ral som icu der behued sig ad notam vid
bojawa af väckelserne da väckelse thälefa may-
ga molftaudet. Ise lat vora ja. De skola desf ro-
recesw genom lämpyja förfällningas oll a gän-
der gammal. Klaru skaa detta taja. Ja prester

varnar, ja gauile: Si fān ej snyflagneta, jānna eðr rāpa, j^o
froðad ej glæðab, ej i vniqale mælis gefva eðra hāuslon
leifl. Wal siger Konung Olafur: 55 ¶ Om astor, morgon
og middag villegj klægo og grūta, faðskau hau gora minn
rof. Wal uppmuntar fæste: 42 ¶ Óðla bera dade, illa ger-
ræð los med orðen: Klappur med gau verua allt folke
og froður Gudi med glæðanuva rof; Men tel var ærra
lidur da, Þin intal af alle detta under Ordloppredikanum
þau hāudeð aldrig so strafstyt af Andur ron. Óðle fer
eigið bortstraffada. Men hvað skulde Rappontenice ekki
dys? Gufur hev fagað um hliðum manu fæde: Oi fān hona Min
son pa Galejan, mey frolla ike seðan eftirkir; Oi fān
honu spastarað eða. Snyflankerdil, au eftirkir. Oi fān gó-
ra gyllehiðnun aðenimur, hað ike symbolijew dina fau hau
hoga sig elen Orna hāusloða alþryða. Óðla eftirkir. Hluwád
skulde de frara? Ólaussetur. Omst. Men, velli skall det waua
att varna omst u llrott af hāusloði vist Guðs Andur verkinu
gar gewon det upprecaða de Ordloppredikan. Well, þau er
þeta att bortstraffada em fomej formá innogala med hjerðalo
að geft ellerglaðið óla Guð f'm leuda of straf, med orðegifur.
Well natalegið, ly siger Rapponten, Autrujice vero de-
ronde frum friie frimeier eller art de Charlata nev, borauð
förlag preßerfkapet; bæða hāudeðarne við haga kraf-
teja at gardar emot dem, at mißförmáflagnar deau.
Mundur au ike fauning at de vist frum la gylgudæðas.
Frimeier, andal teus frimeier, auctarligheðas frimeier, alfrain-
ligheðas frimeier. Ólaus vist heit förfraud, ehuru ike
vid den Náturlegar lathfrimeier, under Guðs onds preð-
kun hatt frimeieras vist Guð Andur verhunigardiskel-
la menningar förfraud, 31 Ólaus skul hennur aðe
frætjien domas tui dælmisets. Hluwindaðe aðer ma-
vara Charlata nea, hystla hāusloði vist hórecea, derou
at dómna eyringew annarsafl, au clea fom hāusloði
vist ronefjuð gylgufans, vist affrimeieras hau bæðan
of gylgukanna andras. Allou andrew liðganeatall min-
nas hluwád skrifit au. Comewilei, ja war den 3 ike

deropar
Klausor
morgon
gor minne
vad han ber
allt folke
var accida
redikanzom
D. Olofson
urece er h
i kon Mün
i. Oh fia
i. Ola fia go
i. taunhaw
ih. Klwad
i. Det var a
les verlinu
i. Klwadet
med hertato
Vordh gisper.
i. vro de
uca, boraude
i. tbaaga konf
oua deae.
Duadeeb
ue, alfrin
huru rike
i. mpre-
nigariskel
eunus, deo
de atter ma
necefa, deron
i. Klausor
Kew bedöma
neatall min
deo D. ilke

dunde. Klwad folger, enlig underhånden vorsamme
tauk, offtrivit, att i dala undeliga nöelsernas naa
vanade. Klwad minne fridla spire förfärlig, be-
ho fird i hela enot de roda er folcal nöcesen vistaga
al frorsamna åt gärden. Du eller annan förgal. Klwad
gewom Guds Andes bearbetande sig forst ifran mörkret
ta qulph of ifran Solens makt till Gud. Klwad klwad
mera förgal. Men den stora klwadet lebte af botfär-
digja of benadale. Klwad förgal, de frage bland dem
Klwlle falla ifran, da fört Klwad pakomme yf cederet
åt gärdenne endast undeligt hat of uppular förfölje.
Den rödow fölförhunde åt gärdenne mindre bekommia.
Ou de aflijanab ur kyrkan, veta de i helsar delas af det.
Ou de veta af det, beklaga de sig isle, men Klwad beklä-
ga harareet oclahliget ubi. Judas ocl. beklagat enot.
Christneus of krofta sig med Christi ord. Om verlilegjata
eden, ja veta att den ha far getat mig föra att edea.
Den hwarfora hataar Verlden? Vi a fta pia att fia
grina at verlden herna all rike i verlden of. derat
gärleghet; Quldet, haghetet, malitet, arad, välfaffren
all verlden. Gärleghet affta wi, be gäneade endast
fird. Men ha far wi i verlden blott hrauz ja urevi dode
vid godt mod, ty wi fa fird af honom. Nu ofver-
valnit verlden of gefvit a so denna lora haac: fride
lora jeg edazmin fird qifuerjag eden, Guds fru neit.
Jom att försäus af frugan, of frugan all fird vorles
frug, verlden, den fride men. att veta sig waras
Guds barn, hora Guds ande vilha med aqua ande, hu-
muden förlorades soner ou tagent lice. Hader of supp-
tagens blad sin himmeske fader. Hes folker, att
Kanna sig benadad, Kanna hana hopplo blyte w
trofslöchte ter, själq valer of döds fruktan. Janka
sig till bostene af lyckal, der der val Kanna dorle
rike agga, men en namulos krofta af ofzoglig

3

3

fröjd, men den o friuilletigt flytande milda fana,
o fruvinfråu ut qvistca sig i hjertat, gyllo hjertat
genomeldas hjertat hic fræsane & losid furstromma,
hjertat, ja att den huvudede halde, o sif o fvergörde sitt satt
het betagece, hämmer sig fengas vid den oforklarende
lekanmed svaghet o sif o fornufta att förmynken finn
mestle vallafru ynta, sann nodga o bedja fræsane
dra ga fin gärd litet hibaka, att ej den mabblöja
fördikta hyddan matka upplösa o sif fornufta.
Svadde rönefernes fruader o sif frinede på detta de be-
nadaet vällus bort, ville han hief vittra Guds barn,
att han en endast legning fruige fruken benedixit
folna o sif fræsane qrafva karlek, sonan den sunna
Christus avonnes innersta värjeund o sif rösta liffallia,
hade han broligen mudee att pannanu aernolde att ja
kallade skriget som utgar fru hertat da synda-
sonen australis o sif uodeffri fræsane uppiter. Han
skulle bellega de omvändes o sif Olenuadades for-
leja spalatinus land. Han skulle omha sig hämna quare
vörla o sif ledarnya försedt skum, glad i hoppet
att se ett gud barn föd hic verldene. Han skulle
ömnistone o förse med detta sa kallade officie for
ja ingeliet annat obefriatligt stöd. Han uti de väckte
välude. Ty det är vae att obefriatligt stöd uti ena af
lasten endast välla befrända juckalja aur hagen-
marken förfurking att viss genclig o sif drycken kippe
upplion o sif frændan kontrofaw o sif ynnegar forsvun-
nike, qvissaw, svalnad, præcesmakare, Bedragare o sif
Wicelaw o sif alle flag forsvunne, att icke ontala
det fäfaujan floden la ttfjörneq hettec la mact even
for aefvare i blodet manligt vafende. Omvåfruven
hafw viles att den a qven brott o sif frueb. Han dandar
ne behöfva ikke flytta till goda i huc. Nybällanues
lämnad, qvar i omvåret. Intet saluad, gantekristian

a fana,
kyrktak
astromma
vindfiske, salt
forklara de
yrke giv
fralagga
valldloja
riktet
ettade be-
ja Guds barn,
Dumigand
derifuria
Balifolkalla
enoblatet ja
da synda-
petar. Klan
rader for-
mica quare
di hagget
an skullen
officiale for
et de Väcktes
utidens af
ur hag-
ice. Kyrice
qua forsum
ledragane op
vontala
lannat reca
meja freude
klandlaedes
Ny allarne
santa tiffra

bilaggab. Hemleja forbydesa, legaunge omstefor
dighekar, uppval af ledigel godzoral, ty oare
präflageas, vildfiedla, eniva gudene. Samt
Mallen ejed utan uppvalhall; Ofera fræu af läg-
nane traecta befflo forsamlingoðveras kirkhofsta
kyrkjear, blauu pælos nikes tilfæra Clasocafde
lyka gudan, vagende delat a gðaareaa uti Guds
barn or Satrab barn, bolfarkja og o bolyndiga
Keradæle os/ Oberuade, arfningat hæfimileid
os/ forskaffade tæ helvetet. Under helnuad vilde
onha till Gud att det, förlatade Skrænel ille mera all-
mank lata for i kyrkorue, ja kunde man hoppas att
den sida hon os/ herfkanne ogn dalgjelaw saulegjor
vila forlefvaundis os/ laun Qmfraudom. Under helnuad
troz att denna forundring mera attvareit Skræla in-
bræffa, om nech mera attvareit Ordeis Paracelsi fisc
hade nöfslalo Skræna sig till undfängen beundring
guineestevishet os/ andelig a forskräckhet att råkoda
Lannigud oð hvarjum os/ hon till Jesuus pæn oppala
hjelund præfordrew os/ hwa affpifa de hnic almanad
med mager Moral, med borgerleg lefuaevishet oð bor-
artad Segualde eller annat dylibb Kraftlost bollmod
uti ande falkas predikningar. Den dæt eknuad troz
indare fullt os/ fact, att, a framtan af saende pa hjer-
lato os/ reformato omhengande uti Mya fordyptes föd-
bälling oð helgese sanct pæns frösning till evinner-
blyt lejt, hvarjä verldmenighaade, trou, Skulce lehval
afew Moraeippe uppforbraew- fadren os/ Modren, helde
att lata Krogeriet os/ fylleriet, kyrkeriet, grändens
alljort. Borgeri oð foralt farlighet os/ eje forulhus
sig fefor oð deb uppvalande flagstel till forargelse
uti deb med borgerliga li fæl utan for kyrkan, Skulce
han kala den eigerfullle spredareet Skræna uti
kyrkjear os/ lata de vælket nöelgas varai fred.

setade ike mörkrets farste, åtta angripa ljusets
verknigar, qf följe ike talanordet på del
oöfvervinnarlejas frihet — Friendskapen till
Chrissie Karss

Namn (Texta)	Karlsson, Karlsson	Bord nr	1
Adress	Södermalm 135 Slottsv. 135		
Envolymp per rad / Ex: Gävleborgs landskansli DIA:1	98431 Dal 16		
Förboknings nummer	L 144		
Ritning	priclit 16 1856	0 VI	
—	Tors 1859	0 IV	
—	Kycka 1888	0 VI	
Antal vol			

Gävleborgs
den 3 Nov. 1859.

Allmänna
Ing. Mierbeck